

Egy krajczáros.

Egész evre letenkint:	
10 drb . . .	3 frt 60
50	16 . 80
100	33 . 60

HERKÓ PÁTER

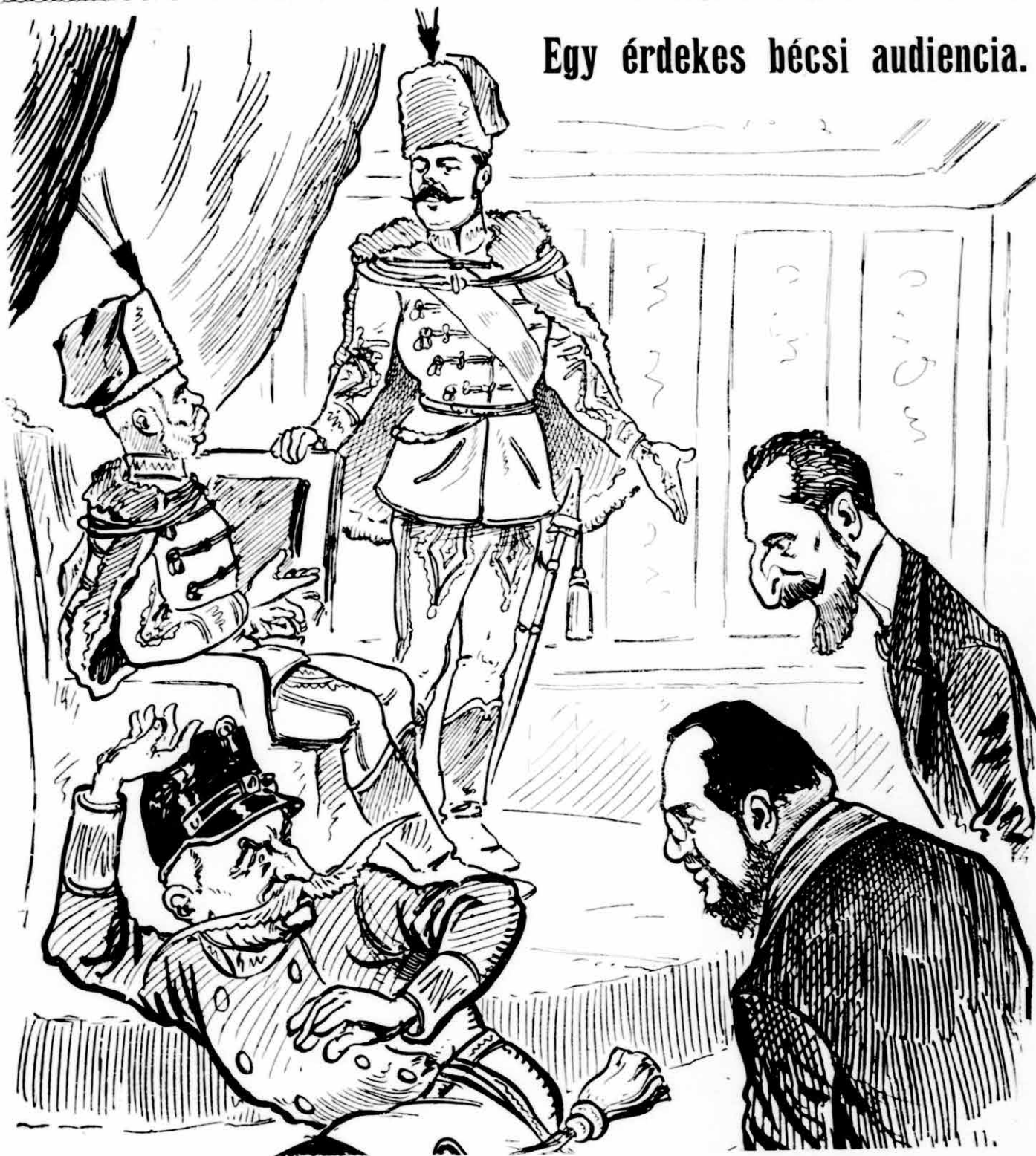
Egy hónapra letenkint:	
50 drb . . .	1 frt 40
100	2 . 80
200	5 . 60

VÁKÁR P. ARTHUR.

Megjelenik minden vasárnap.

MARKOS GYULA.

Szerkesztőség Budapest.

Egy érdekes bécsi audiencia.

— Felség! Én magam is egy erős nemzeti alapokon nyugvó hadsereget óhajtok, amely «nekünk» védje meg — ha szükség — a trónt és koronát.

(Az audienciának rögtön vége szakadt. Tessék kitalálni, miért?)

„Magyar Herkó Páter“ melléklapja.

==== Vidéki elárusítók jelentékeny kedvezményben részesülnek. ====

Hang a pusztaságban.

Látjátok-e ti, e fölfordult világot?
Az erkölcsi élet milyen mélyre hágott!...
Hova lett a vallás — szeretet a szívből?
Tekintetünk messze elfordult az Égtől — — —

Minden olcsó már ma, csak a pénz lett drága...
Szinte fölolvadunk csengése hangjára —
Elvet adunk érte, hitet, szabadságot,
Áruba eresztünk üdvöt, boldogságot.

S ha tele a markunk, újra veszünk rajta,
Amiken tuladtunk, csakhogy hamis fajta...
Hüségét, mosolygást, becsülést, tisztséget — —
PéNZÉRT letagadjuk a nagy mindenséget.

A honszerелеmmel lapdaképpen játszunk,
Mit nekünk a Haza?... A mi fellegvárunk?...
Igazi büszkeség rég nincs a magyarban,
Dereka megtörik a nagy hódolatban.

Hajlong jobbra, balra, szinte les a koncra,
Hogyan juthatna föl egy kis fényes polcra?
Aztán az is mindegy, hogy az ura bárki,
Zsidó-e, vagy német? Ha érte zsold jár ki.

Fölfordult világ ez! Isten látta mását —
El is fordította ragyogó orcáját — —
Ver bennünket régen s meg sem is áld addig,
Mig ingatag lelkünk a jóra nem hajlik.

Édes magyar népem! Szállj immár magadba...
Ne taszítsd be önként Hazádat a sirba!
S önmagadat véle — — Megtérő bűnösnek
Mindig készen állnak kegyelmi az Égnek.

Nézz föl a keresztre, erőt nyujt az néked...
Üdvözítő Jézus legyen mintaképed!
S ha szívedben a Hit ágazati élnek:
Ellenállsz te rosznak, kísértésnek, bűnnek. Z. Gy.

Dülapintéri Borvágyné Kala Mária notárius uram körjegyzései.

Olvasom az ujságban, hogy a szegény villanyos konduktorok: minő frivol vigasztalással bocsátotta el Láng miniszter.

— Hja, édes barátim, maguk nem elég jókor kezdték a sztrájkot... Én bizony tehát nem segíthetek önökön semmit. Mert végre is be kell látni önöknek, hogy a Lipótváros részvényesei mégis sokkal nagyobb urak, mint önök, azokkal tehát nem jó kikezdeni. Én se mernék. Mert nekem is vannak

részvényeim. Különben is csak Ausztriának és a lipótvárosi dzsentrinek köszönhetem pályafutásomat, érthető tehát, hogy keresztények és magyarok számára az én füleim süketek.

Ha ezt nem hiszik el önök énnekem, kérdezzék csak meg a Herkó Páttert. Nem-e akkurát így cselekszem én a hírlapi szabadjegyekkel is? Mihelyt csak tiz példányban jelenik is meg valamely apró zsidó kölyök lapja, annak azonnal 20—30 vasuti szabadjegyet szoktam engedélyezni. Keresztény lapnak pedig, ha mindjárt huszezerben lát is napvilágot — örüljön, ha csak egyet is kaphat. Abbi a!

*

A husvétvasárnapi cucilistagyűlések tetszetek átkozott módon nekem.

A budapesti zsidó Bokányiék, Weltnerék és Izrael Jakabék népgyűlésen számolják el, hogy ők évenként 63 ezer koronát költenek el a nép keservesen összekuporgatott filléreiből. És a rendőrség soha sem akadályozta meg ezeket a különös fajú gyűjtéseket.

Bezzeg, ha a szegény tótok templomra, vagy iskolára gyűjtenek, lökődik őket házrul-házra a Mihasznák.

*

Bokányiék pedig még fáklyás körmenetet is rendeztettek saját maguknak, melyen tudniillik a sötétség ütközött meg a világozással, a cucilizmus a klerikálizmussal.

No, ha még ez sem nyílt felekezet ellen való izgatás, akkor a Gellérthegy is csak hónapos retek.

*

De ennél sokkalta cifrább még az, hogy Judapesten is, Szalontán is egyszerre, egy szuszból a birtokfólosztásról, a grófi és papi javakról, csak mint valami lopott jószágról beszéltek. A katolikus klérus ellen pedig valóságos statáriusmot hirdettek és még csak a hajuk szála sem görbült meg.

No ugy-e hogy szép kis dolgok ezek a Széll és Gullner-féle belügyi állapotok nagyobb dicsére.

Csak az volt egy kissé furcsa előttem, hogy a zsidó uzsorások millióit és a zsidó rabbinusok hazaeületes tanait senki se feszegette. Hja, paraszt, az már más!

*

Mérgemben szeretnék egy jó nagyot káromkodni. De nem teszem, hanem aszondom, hogy úgy kell a mi tétlen és önhitt arisztokraciánknak és a mi süket főpapjainknak, kiknek míg a torkukat nem fojtogatják, addig nem is akarnak látni.

A Herkó Páter szemüvege nem üvegéből van. Ezért van az, hogy —

— a Herkó Páttert olvasni és terjeszteni uri virtus!

A világ.

— Pali igazán örökölt?
— De sokat!
— Honnan tudod?
— Hát azelőtt bolondnak mondták — most meg azt mondják, hogy eredeti.

Az asszonyok.

— Nekem is elmondta már Kati a dolgot, de szavam vette, hogy nem szólok róla senkinek.

— Ah, azt mindenkinek a lelkére köti, de csak azért, hogy ő egymaga mondhassa el!

GONDOLATOK.

(Z—y.) Mikor a paraszt ember szemüveget vesz, mindig a földet nézi vele először s nem az eget. Az égbe föllát ő üveg nélkül is.

*

A völgyből a hegy soha sem látszik olyan magasnak, mint amilyen mélynek a hegyről a völgy. Mekkora semmiség lehet az égiek szemében a föld...

*

Az egy mederben folyó víz is gyakran ellenkező irányba folyik. Hogy járnának hát az emberek valamennyien egy uton?

*

A bankjegy legtöbbször a legjobb ajánlólevél. Sajna!

*

Aki másoknak a drága, fényes ruhákat készíti, maga rendesen kopott ruhában jár.

Hizelgő.

— Hidd el, ha meghalok, még egy ilyen asszonyt nem fogsz kapni a világon!

— Dehát kimondja neked, hogy nekem — még egy ilyen kell?

Politika a Teleki-téren.

— The Morgenstern! Nekhed akhurát van edj Thiszo Khál-mángy órr!

— Nü, hát thesz az volomith? Cshak bár edj olejan Phista fhióm is volna, akhi nemchak a népt, de a hazát is djönöröen thod fhejni.

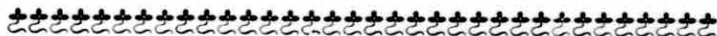
Csipős.

Nő: Emlékszel-e, apuskám, ilyen szabásu kabát volt rajtad, mikor először találkoztunk?

Férj: És még mindig emlékszel erre?

Nő: Hogyne? A hozományomból fizettük ki azt is.

Mindennek a maga oka.

Gazda ember: No, Mózsi, ha az Isten engem is olyan lábbal vert volna meg, még ma fölakasztanám magamat!

Mózsi: Mitsede láb? Hát muszáj mindenkinek edjenesen járni? Hun van az megirva?

Gazda ember: Hát persze, Mózsi, persze! A görbe utakra a görbe lábak passzolnak legjobban.

KÉRDÉS IMRE — VÁLASZ ÁDÁM.

— Mondja csak, sógor, azoknak a cucilistáknak, akik néha ki-kirukkolnak, hun vannak a vezetői? Sohase látni egyet is.

— Má' hogyan látná kend? Ott ülnek elől, meg háttul a lovon.

— De hiszen azok rőndérek!?

— No, no!...

*

— Aztán mit akarnak ők tulajdonképpen?

— Olvashatta kend, a papokra emelnének kezét, ha úgy lehetne, hogy fölösszák a birtokaikat. A sok apró részt aztán összevásárolná a Demokrata-kör, azután megraknák azokat zsidóval, hogy a cucilisták megen kezdjék másokon, teszem a mágnásokon, azután meg rajtunk, míg végre minden talp-alattnyi földön zsidó sütkérezne. Már most csak érti kend?

— Értem. Bár ne érteném, édes sógorom!

Kegyetlen vő.

— A családi sirboltba viteti anyósát?

— Nem, Góthába.

— Miért?

— Elégettetem. Tudja — mégis jobb egészen biztosnak lenni...

Csirázó irigység.

— No, mit pityeregsz, Palkó?

— Megettem a cukromat.

— Hiszen arra való!?

— Igen ám, de azt hittem, hogy a Petié!

Szaván fogta.

Diák: Két forint? Annyiért nem adom, inkább elajándékozom ezt a ruhát!

Házaló: Nü, o'jándék'ba is elfogadok!

Különbség.

Dabasi ember: Parulázzunk, atyámfia! hallom, hogy kendtek is a tiltakozással jöttek Budapestre.

Kaposvári ember: Szívesen, atyámfia, csak hogy a kendtek tiltakozása talán még se olyan igazi, mint a mienk!

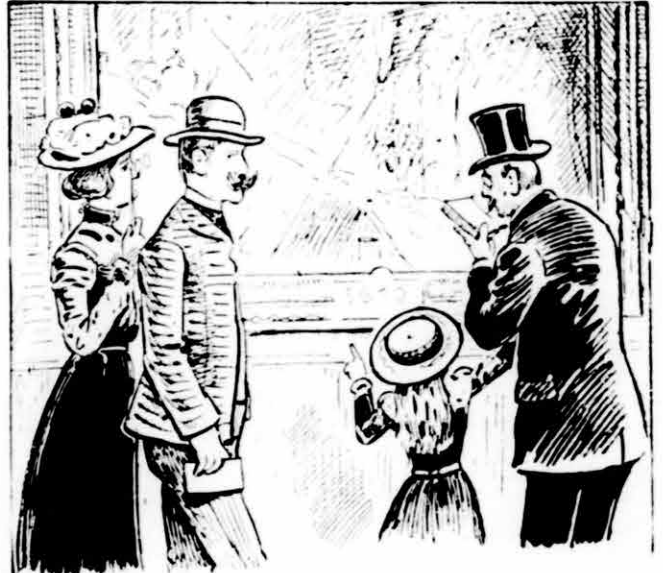
— Miért?

— Nincs kendnél *bot*.

— Mi a botot utoljára hagyjuk.

Lesz, ki utasítást adjon — Ott jön egy diákkisasszony.
Hol? Tessék megkeresni!

Mitsem ér a «Tájékozó» — Im, itt jön a mutogató.
Hol? Tessék megkeresni!